

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra Dandserinden

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Dandserinden", i Paludan-Müller, Fr.: *Dandserinden*, udg. af Berit Ziegler, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 78. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm04-shoot-idm140348532676016/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: Dandserinden

Da seer i Veiret hun, og seer en Rytter,
Sorn kommer Høien meer og mere nær,
Og hurtigt hendes Kind sin Farve bytter,
Med Rosens Purpur vexler Liliens Skjær.
Urolig hendes lille Fod sig flytter,
Og som et Skjold mod vilde Tankers Hær
Paa Hjertet fast den høire Haand hun lægger,
Mens Øiet med den venstre hun bedækker.

Dog, det var ikke ham – *Dionis* Frygt
For Gjen syn nu forvandler sig til Kummer,
Og hvert et Savn, som hendes Hjerte rummer,
Har nu soro Taarer op til Øiet søgt.
Dog venter hun – skjøndt alt i stille Slummer
Naturen og dens Skabning hviler trygt.
Dog venter hun – skjøndt Venu's stolte Øie
Alt vandrer over Natens dunkle Høie.

Og træt af Sjælens Kamp hun søger Hvile,
Og næste Morgen føder Haab paany;
Men Dagen flygter, og dens Timer ile
Lig Skygger, der med Skikkelserne flye.
Som Stormens Hviin igjennem Luftens Sky,
Saa flyve gjennem Tiden Tankens Pile;
Enhver forgiftet vender atter hjem:
Dionis Hjerte Skiven er for dem.

Fra hver en Kant med Uro hun fornemmer
De fulde Toner af Forventnings Sang,
Der gennem Luftens længselsfulde Stemmer
Ved Dag og Nat for hendes Øre klang.
Lig Flodens Dæmning, som dens Bølger tæmmer,
Men aabner for dens Draaber dog en Gang,
Saa holder hendes Haab nu knap tilbage
Den stormende, den atterfødte Klage. –